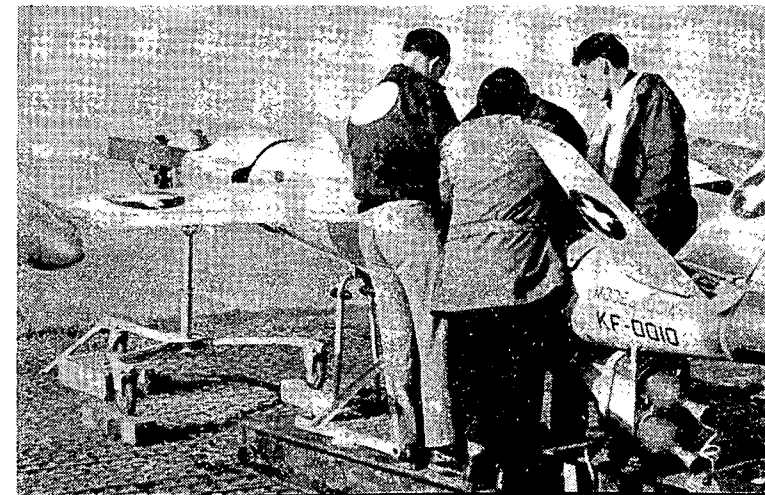
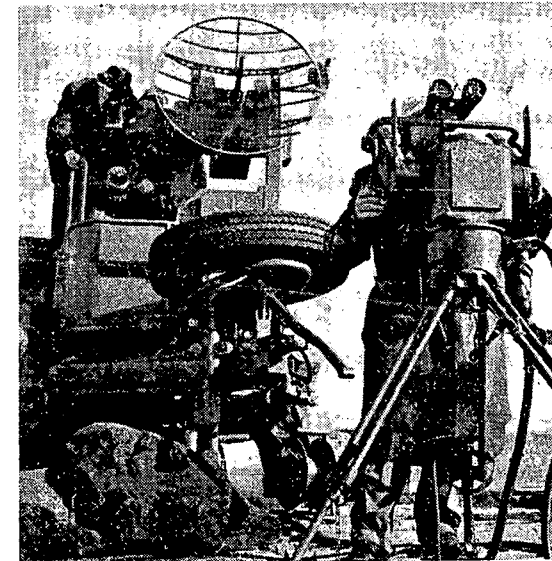

„אנקור“ הניצוד בתותחים...

„פגיעת „בול“ אחת, במטרה שנקבעה לו שזה יותר, לגבי רמת-רוחו של צות המפעיל כליירי כלשהו, מאשר אלף נאומים שופעי-מלי-צות“ — כך אמר פעם הגנרל מק-ארתור. אך כיצד אפשר לזכות בימי-שלום בפגיעות „בול“ כאלו במטרות טעות? התי סיבות — מהירותם של המטוסים התוקפים, שהוכפלה ממש פי-עשרה משך שלזשים השנים האחרונות, והתרחבות טוח-פיוורם של רסיסי הפגזים הנ”מ — הופכות עתה את השימוש במטרות הנגררות מאחורי מטוסים מאוישים למתקבל פחות ופחות על הדעת. אלא שה „שק“ גרור-המטוס מימים-עברו מצא לו עתה מתחרה הרבה יותר משוכלל: מטוס-מטרה „רובוט“ המונחה-ממרחק. יתרונו המכריע של מטוס-מטרה זה טמון בעובדה, כי השימוש בו אינו מסכן עוד חייהם, לא בפגיעות „בול“ ולא ביריות שהחטיאו מטרותן. מטוס-המטרה מונק מעל-גבי התקן-המראה זעיר-ממדים, כושר-התמרון שלו יוצא מגדר הרגיל, וניתן לכונן בנקל מהקרקע, באמצעות מכ”מ, גם ללא תצפית-ראיה ישירה. הוא נוחת באמצעות מצנח — ועל-כן אף אז אינו נזקק „לשדה-תעופה“, כשם שלא היה צריך למסלול-המראה. אכן, גם מגרעת לו: בפגיעת „בול“ של ממש — נהרס הוא כליל באויר. עם זאת, ניתן לצייד את מטוס-המטרה במכשירים שימדדו את המרחק מהמטרה אל הפגזים הנ”מ החולפים במעופם על פניה — ולשגר ידיעות אלו למפעילי המטוס, ועל כן מושגת התוצאה של בדיקת טיב הירי ודיוקו גם כשלא הושגה פגיעה. זאת ועוד: ניתן אף לציידו במצלמות לצילום-אוויר, שיצלמו את שטחי הקרקע אשר מטוס-המטרה עובר מאליהם. ניסויים במגמה זו נערכים אף במדינה לא-גדולה כשביצריה, שכן בהדרגה זוכה אמצעי חדש זה לתפוצה רחבה בצבאות. אלא שכאן מתחיל כבר תחום לגמרי שונה (אם כי חיוני לא פחות) של שימוש צבאי במטוס „רובוט“ מסוג זה.

למעלה: רקטות הזינוק הרימו את מטוס-המטרה מעל להתקן ההמראה שלו. המטוס מסוגל להגיע לגובה של 12,000 מ' ולמהירות של 550 קמ”ש. באמצעות מכשיריו של ה „פלאדארמאוס“ („עטלף“) עוקבים באמצעות המכ”מ אחרי מטוס-המטרה. למטה: הכנת המטוס להמראה. באמצעות מתנע (לפנים משמאל) מריצים את המנוע המקנה למטוס את ההתמדה במהירות הדרושה לאתר שריפת רקטות-הזינוק.